

## ANÀREM A CÓRRER A DUBLIN , per Josep M<sup>a</sup> Vissi

Anàrem a córrer a Dublin una bona colla, 18 inscrits a la maratón, però l'expedició del GFB que feia camí a terres irlandeses, era de 35 persones entre els companys de córrer, familiars i amics, suposo que unes de les sortides més nombroses de les que s'han fet.

Si parlem en primer lloc del que va ser el viatge, molt bé !, "si no fos per"... que l'avió li costava enlairar-se i a l'hora d'aterrar semblava que anés de costat, balancejant-se, i ...que un cop instal·lats, a l'hotel no ens volien donar menjar!

Es broma a mitges, en el tema de que a l'hotel no ens volien donar menjar, perquè la Montse Boadas, tingué de defensar davant els responsables de l'hotel, el contracte amb l'agència de viatges amb qui es va concertar el preu.

Deixant de banda aquesta anècdota, certament va ser un viatge molt maco, doncs a part del que representava l'objectiu de córrer la maratón, vàrem aprofitar molt bé el temps anant d'excursió a les muntanyes de Wicklow, també visitarem la biblioteca del Trinity College, La Catedral de St. Patrick, la fàbrica de cerveses Guinness, la zona més típica de la ciutat de Dublin que s'anomena Temple Bar on s'hi troben els pubs de referència, etc.

També ens vàrem poder introduir en la més clàssica cultura local: beure cervesa negra en un pub amb música en viu i entonant cançons de folklore internacional (com és l'himne del Barça), amb uns companys corredors belgues.

Pel que fa a la maratón , a banda que la Vicky va plegar a mitja cursa per lesió, crec que estarem tots d'acord en que va anar molt bé: Tinguérem una climatologia ideal per córrer, el circuit pla, bé, potser amb algun desnivell suau, que fins i tot era d'agrair. L'ambient del públic bo i, allà on no animaven als corredors, nosaltres animàvem al públic. I no cal dir que els acompanyants ens varen venir a donar suport en diversos llocs del circuit i per tant, també ells varen fer uns quants quilòmetres amunt i avall.

L'organització de la maratón va estar a l'alçada de les millors que conec, hi havia avituallaments molt sovint i també serveis de tot tipus, tan en el recorregut com a l'arribada. Pel que fa al nombre de participants que segons les inscripcions serien uns 18000, però veig que el control d'arribada va ser de 10.400, Déu-ni-do!

Amb totes aquestes condicions, era del tot necessari que els corredors i corredores del GFB tinguessin de fer bon paper i, així va ser: Al capdavant, en Pere, com de costum, al seu darrera en Robert, el seguien la Mercé, la Mari Carmen i en Bartomeu, tots tres junts per no perdre's. A poca distància venia la Pepi que va millorar la seva marca personal en la distància. Després venia el grup que representava la flor i nata (més aviat nata que flor perquè es va anar desfent a mesura que anaven engolint milles) liderat per en Joan Maresma, la Paki i la Marta que s'estrenava en la maratón i com deia, del grupet, s'havien despenjat i venien darrera seu l'Arturo, jo mateix en Josep M<sup>a</sup>, els Joans Parrilla i Marés i "tancant la classificació" en Toni.

Aquest últim grupet vàrem tenir el gran avantatge que entre la milla 18 i 19 se'ns varen afegir (estratègia que portàvem preparada des de Blanes) les llebres, en Miquel i l'Albert, que ens varen ajudar a aixecar els ànims i les forces per acabar la prova.

Gràcies a tots, en tindrem un bon record d'aquesta sortida.